

KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

2013. ősz
XVII. évfolyam 3. szám

„Mert úgy határoztam,
hogy nem tudok közöttetek másról, csak Jézus Krisztusról,
róla is mint a megfeszítettéről.” (1Kor 2,2)

Mi lenne, ha...?

Mi lenne, ha? – egy társasjáték neve. Egy időben óriási népszerűségnek örvendett családtagjaim körében. A játék lényege, hogy a táblára tetszőlegesen választott neveket írunk fel – általában a játékosok nevét – és a dobások után mindig valamelyik névre lép egy-egy játékos. Ezután egy kártyát kell húzni, amin a mondat így kezdődik: Mi lenne ..., ha ... lenne?

Példának okáért: mi lenne Gáncs Tamás, ha út lenne? Vajon milyen út lenne? Talán egyirányú út? Talán autópálya? Talán országút? Talán erdei ösvény? Talán körforgalom? Vagy talán zsákutca? Mi lenne Gáncs Tamás, ha út lenne? Vajon milyen út lenne? Mi lenne, ha? És a játékosoknak mindig hat lehetséges válasz közül kell választaniuk, majd szavazniuk kell, és azok léphetnek előre a bábujukkal, akik abba a csoportba tartoznak, ahova a legtöbb szavazat érkezett.

Izgalmas és szórakoztató játék, ahol az ember megtanulhat nevetni önmagán, és közben megismerheti a közösség tagjait is, és ráadásul nagyon jó közösségformáló-ereje van. Érdekes megfigyelni a játék dinamikáját, azt, hogy miként áll rá az ember agya arra, hogy úgy szavazzon, ahogyan nagy valószínűséggel a többség szavaz. A többség fejével gondolkozni ugyanis előremenetelt jelent a játékban...

Mi lenne, ha? Mi lenne, ha? Mi lenne, ha? – engedem el a fantáziám, és hipp-hopp, máris vallásos terepre érkezem. Oda, ahol komoly a tét. Oda, ahol maga a lét a tét. Oda, ahol bár az Isten vezeti a játékot, az ember dobja el a dobókockát újra meg újra.

Arra kérek mindenkit, hogy komolyan játsszon el azzal a gondolattal: mi lenne Jézus, ha növény lenne? Vajon melyik növény szimbolizálja legjobban a jézusi életművet? Vajon melyik az a növény, aminek tartalmas jelképrendszere leginkább tükrözi azt a jézusi életmodellt, amire keresztyénként az ember fel meri tenni az életét?

Talán egy almafa? Vagy egy csipkebokor? Ki tudja, talán egy mezei virág? Vagy netalántán egy szőlőtő? Vagy egy pálmafa? Vagy egy napraforgó? Mi lenne, ha? Mi lenne Jézus, ha növény lenne?

Nyilván nem „egyválaszos” kérdésről van szó. De ha elem kerülne egy ilyen kérdés, itt és most, 2013 őszén, az én válaszom az lenne: szőlőtő. Hiszen Jézus maga mondja: „Én vagyok az igazi szőlőtő”, amit egy bencés teológus így interpretál: „Én vagyok az ideális szőlőtő”. Nagyon elgondolkoztató ez a magyarázat. Jézus az igazi, az ideális, a tökéletes szőlőtő, amiből élet, erő, lelki frissesség, lelki egészség, lelki táplálék árad.

De mit is akar Jézus ezzel a meghökkentő képpel elmondani akkori és mai tanítványainak? Jézus eredeti szándékának megértéséhez két nagyon fontos tény kell tudnunk. Az egyik az a tény, hogy a palesztinai ember létfeltételei közé tartozott a szőlő és az abból készült must, illetve bor. A másik az a tény, hogy a szőlő Izrael népének egyik leglényegesebb szimbóluma volt, amire számos ószövetségi példát találhatunk. Két tény: létfeltétel és erős vallási töltettel bíró szimbólum. A kettő együtt. Kéz a kézben.

Mindezek tükrében szól – 2013 őszén is – az evangélium a kelenföldi Hírlevél minden kedves olvasójának, hogy Jézus nélkül nincs érdemes élet! Ha pozitívan akarom megfogalmazni: Ő általa és Ő benne megtalálható az, ami az élni érdemes élethez szükséges. Ő a létfeltétel, amit ezzel a csodálatos képpel erősít meg: „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.”

Nélkülem semmit, velem viszont mindent – foglalhatnám össze az előbbi mondatot. Mert ahogyan a szőlővessző létfeltétele a szőlőtőben van – hiszen onnan nyeri erejét, táplálékát, mindazt, amiből maga a gyümölcs terem –, úgy keresztyénként a mi életünk Jézusban van. És igen, Ő belőle, Ő tőle, Ő általa kaphatunk erőt, dinamikát, frissességet, megújulást mi is, itt az új tanév küszöbén ficánkolva.

Az esély adott. Egyénként és közösségként is. Mi lenne, ha...?

GÁNC S TAMÁS

Lelkésziktatás Kelenföldön

A harangos játszótér látogatói és a környék lakói augusztus 25-én szokatlan időpontban is hallhatták szólni a kelenföldi evangélikus templom harangját. Délután 3-kor ugyanis harangszó jelezte, hogy megkezdődött az ünnepélyes lelkésziktató istentisztelet. A Joób Máté távozásával megürült hely közel két évig állt betöltetlenül. Gáncs Tamást, aki már egy éve beosztott lelkészként szolgált gyülekezetünkben, július 16-án választotta meg egyházközségünk közgyűlése parókus lelkésznek.

Az istentisztelet előtt Fabiny Tamás püspök és Bence Imre esperes, illetve az iktatáson részt vevő lelkészek (36-an öltöztek be liturgikus ruhába) röviden imádkoztak gyülekezetünk jövőjéért, majd ünnepélyesen bevonultak az időközben megtelt templomba a presbiterekkel.

Fabiny Tamás 1Kor 3,5–8 alapján hirdette az ígét. Egy aesopusi mese tanulságával is rámutatott, milyen fontos egy közösség, egy gyülekezet egysége. Beszélt Isten munkájáról a gyülekezetben, mely bár személyeken keresztül mutatkozik meg, de az áldás mindig Istentől érkezik. Így gyülekezetünk minden volt és jelenlegi lelkészen keresztül is képes Isten munkálkodni. Ebben a szellemben ajánlotta a gyülekezet minden tagjának szeretetébe Gáncs Tamást.

Az iktatás szolgálatát Bence Imre végezte. Minden iktatás egyik legmegrendítőbb pillanata, amikor az új lelkésznek felteszik azt a kérdést, vállalja-e a gyülekezet pásztorolását. Ebben az esetben különös súlya volt az igennek, hiszen Tamás már egy éve a gyülekezetünk lelkésze, így megadatott neki az, ami sok lelkésznek nem, hogy sok mindent tud arról, milyen gyülekezet választotta őt, s ő milyen gyülekezetet választott, milyen örömekre és nehézségekre számíthat. Ebben az elhatározásában erősítette a megjelent lelkészek (köztük gyülekezetünk volt lelkészeinek) áldása és a Confirma.

Gáncs Tamás prédikációs alapigéjének egy mondatot választott: „Bár az ajtók zárva voltak, bement Jézus, megállt közepén, és ezt mondta: »Békesség néktek!«”. (Jn 20, 24b) A rövid mondatot maga számára „a” mondatként határozta meg. Igehirdetése fókuszában a falak (az önmagunk és a világ, az Isten és önmagunk közé, a csoportok, népek közé épített falak) lebontásának elemi szükségessége és a Jézus által meghirdetett és nekünk ajándékozott békesség állt.

Az istentisztelet befejezése után rövid közgyűlésen köszöntötték a megjelentek a beiktatott lelkészt és családját. Jókívánságait fejezte ki Réz-Nagy Zoltán, debreceni lelkész, aki mellett Tamás a szolgálatát kezdte. Fábri György, egyházkerületi felügyelő a népszámlálási adatok tükrében a misszió, a belső misszió fontosságára hívta fel a figyelmet. Hasonló gondolatokat fogalmazott meg Széchezy Béla is, aki az újszerűség szükségességét emelte ki. Gáncs Péter, egyházunk elnök-püspöke családias, meleg szavakkal köszöntötte új lelkészünket. Blázy Árpád, gyülekezetünk lelkésze köszöntésében elmondta, hogy a kelenföldi lelkészi szolgálat nagy kihívás, amit az is mutat, hogy Tamás már a 18. beiktatott lelkésze gyülekezetünknek.

A köszöntést mondókon és a padosorokban ülőkön végigtekintve jó volt látni, hogy mennyi embernek fontos a gyülekezetünk, mennyien érezték úgy, hogy velünk, és most beiktatott lelkészünkkel és családjával kell lenniük ezekben az órákban. Itt volt egyházunk elnöksége (nemcsak elnökségként, hanem edesapaként és volt kelenföldi presbiterként is), az egyházkerületi elnökség, a teológiáról dr. Szabó Lajos rektor és Szabóné Mátrai Marianna, akik Tamás tanulmányait kísérték figyelemmel, Szebik Imre nyugalmazott püspök, aki nemcsak az örömben osztozott velünk, hanem a nyár eleji mediációs folyamatot is ő irányította. De itt voltak a

Kelenföldön egykor (és részben most is) szolgálatot végző lelkészek is: Horváth-Hegyi Áron, Missura Tibor, Schulek Mátyás, Csepregi András, Joób Máté, Győri Tamás, Kovács Viktor.

Az istentisztelet után kötetlen szeretetvendégségen lehetünk még együtt. Találkozhattunk egymással, Tamással és családjával, vendégeinkkel. S beszélgethettünk magunkról, gyülekezetünkről. Mint minden ünnep, a lelkésziktatás is határkő és erőgyűjtő-pont egyben. S Istentől kapott erőre lelkészeinknek és gyülekezetünknek is szüksége van, hogy a felmerült súlyos kérdésekre jó válaszokat tudjunk adni. Kívánjuk, hogy most beiktatott lelkészünk Isten eszköze lehessen gyülekezetünkben.

ITTZÉS-VENÁSCH ESZTER

MEGHÍVÓ 1928–2013

Reformáció és kultúra

A Budapest–Kelenföldi Evangélikus Egyházközség
szeretettel meghívja Önt és kedves családját
temploma felszentelésének
85. évfordulója alkalmából

2013. október 11–13-án

tartandó
ősi gyülekezeti hétvége
ünnepi istentiszteletére és alkalmaira.

Az istentisztelet igehirdetői szolgálatát
finn testvérgyülekezetünk igazgató lelkésze,
Markku Rautiainen végzi.

Az egyházközség elnöksége

Az őszi gyülekezeti hétvége programja

Október 11., péntek

18.00 óra – tanácsterem

Kávézás és beszélgetés az erdélyi és finn testvérgyülekezet tagjaival
A hétvége megnyitása: Blázy Árpád

19.00 óra – tanácsterem

Előadás megbeszéléssel: *Reformáció és kultúra*. Előadó: Dr. Reuss András teológiai tanár

Október 12., szombat

10.00 óra – gyülekezeti terem

Gyermekdélután. Szervezi: Gáncs Tamás

Városnézés az erdélyi és finn testvérekkel

Házigazda: Blázy Árpádné

18.00 óra – tanácsterem

Olescher Tamás képzőművész
Parabolák, tekercképek és oltárok című kiállításának megnyitója
Megnyitja: Zászkaliczky Zsuzsanna művészettörténész

19.00 óra – templom

Egyházzenei hangverseny
Közreműködik: a Herttoniemi (Helsinki) evangélikus gyülekezet énekkara és szólistái Kirsi Lemponen vezetésével, valamint a kelenföldi evangélikus gyülekezet ének- és zenekara
Vezényel: Bence Gábor
Igét hirdet: Zelenák József püspök-helyettes (Erdély)

Október 13., vasárnap

10.30 óra

Ünnepi istentisztelet
Igét hirdet: Markku Rautiainen
igazgató lelkész

12.00 óra

Közös ebéd a tanácsteremben

19.00 óra

Gyülekezetünk színjátszó köre előadja
A. P. Csehov: *Három nővér* című drámáját két felvonásban. Rendező: Papp Dóra

21.00 óra

A hétvége zárása

Az evangélium szabadsága

Kereken ötven évvel ezelőtt (egész pontosan 1963. augusztus 28-án) hangzott el a világon talán legtöbbet idézett álom, melyről a neves baptista prédikátor és polgárjogi harcos, Martin Luther King beszélt a washingtoni Lincoln-emlékmű köré gyűlt mintegy 250-300 ezres, s nem csak afroamerikaiakból álló tömeg előtt: „Van egy álmom..., hogy négy kicsi gyermekem egy napon egy olyan nemzet tagja lesz, ahol nem bőrszínük szerint, hanem a jellemük alapján ítélik meg őket.”

A felvonulás előzményei között feltétlen meg kell említenünk a következő kettőt. 1963. január 1-jén volt éppen száz éve annak, hogy Abraham Lincoln az Egyesült Államokban kiadta híres nyilatkozatát, mellyel végleg eltöröltetett a rabszolgaság. Egy további előzmény, hogy 1963 Nagypéntekén az amerikai hatóságok a tengerentúli Birminghamben őrizetbe vették Martin Luther Kinget. Az ellene felhozott vád: erőszakmentes tüntetés a faji megkülönböztetés ellen.

A letartóztatott tiszteletest teljesen elzárták a külvilágtól. Az akkori amerikai elnököknek, John F. Kennedynek azonban sikerült elérnie, hogy King szigorú fogsága fogházi felügyeletre változzon. Ezt követően az egyre híresebbé váló prédikátornak még egy teljes hetet kellett rács mögött töltenie, s akkor még csak nem is sejtette, hogy milyen gyümölcsei lesznek eme kényszerfogságnak. Nem tétlenkedett! Egy hosszú levél megírásába kezdett, melynek témájául az evangélium szabadságát választotta. Gondolatait jobb híján újságszélékre, toalettpapírra és borítékok hátsó oldalára vetette. Az így született töredékeket sikerült kicsempésznie. Nagy meglepetésére a börtönben fogant kiáltványa szabadulásakor már nyomtatásban terjedt, hirdetve biblikus látását a krisztusi szabadságról. A *Levél a birminghami börtönből* címmel megjelent írása óriási hatást gyakorolt, ez váltotta ki az afroamerikaiak végleges felszabadítását, s az álom, ha nem is rögvest, de idővel mégiscsak valóra vált...

Kezdve Krisztussal és az apostolokkal, tovább lehetne sorolni az elmúlt két évezred ehhez hasonló, köztük magyar vonatkozású történeteit. Az ilyen, s látszólag teljesen értelmetlen helyzetekre való tekintettel írhatta Pál a korinthusiaknak a következőt: *Isten pedig hűséges, és nem hagy titeket erőtökön felül kísérteni; sőt a kísértéssel együtt el fogja készíteni a szabadulás útját* (1Kor 10,13). Amikor kinek-kinek egyéni harcait kell megvívnia a hétköznapiakban, amikor testi-lelki gyengeség vesz erőt rajtunk, amikor emberi ellenszenv keresztüzétől szenvedünk, vagy amikor látszólag értelmetlen „falakba” ütközünk és a *Miértek?* válasz nélkül maradnak, merítsünk erőt eleink példájából! Higgyük el, utólag majd kiderül, hogy semmi, még a szenvedés sem történik hiába, s végül életünk minden mozaik-

darabja a helyére kerül. Soha ne feledjük Megváltó Urunk bátorító szavait: *Nektek pedig még a hajatok szálai is mind meg vannak számlálva. Ne féljete!* (Lk 12,7)

BLÁZY ÁRPÁD

Nem csak a kisifiseké a világ... ☺

...hanem a szeniorifi is otthonra talált egy májusi hétvégén Balatonbogláron Czöndör Istvánéknál, illetve Kotsis Domokoséknál a bababarát szálláson.

Mi különösen is nagy örömmel készültünk erre a hétvégére, mert amióta a város másik végében lakunk, igencsak ritkán jutunk el Kelenföldre, és egy 5 hónapos csecsemő plusz kihívások elé állítja a szülőket (és a szervezőket).

A jelentkezők kezdeti lelkesedése az időpont közeledtével sem hagyott alább, de az egyéb elfoglaltságok kényszerű rangsorolás elé állítottak többeket. Induláskor jött a hír, hogy Bogláron nagyon örülnének egy tévének az elromlott helyett. A végleges létszámot látva még az időközben felszabadult kelenföldi tévé is befért az egyik autóba.

István érkezésünk után bemutatta a szép és modern templomot, melyet nagyjából gyülekezet nélkül vett át. Néhány év alatt eljutottak oda, hogy a templom bizony néha kezd szűkösnek bizonyulni, az összeverbuválódott gospel kórus nemzetközi versenyekre jár, és a vasárnapi istentiszteleteket a technika és informatika segítségével az éppen otthon betegeskedők, vagy külföldön lévő testvérek is nyomon tudják követni. Ott jártunkkor éppen egy lengyel kórus érkezett fellépésük előtt gyakorolni.

A Balaton sok mindenkinek a Riviéra, mely tökéletes lehetőség az evangélium hirdetésére. Néhány éve a hittudományi egyetem elismert nyári gyakorlati helyévé nőtte ki magát a boglári strandmissziós sátor.

A Balaton déli partján is található jó néhány szőlőbirtok, melyek közül az egyiken szívesen láttak minket is, mint a szomszéd falu lelkészének barátait. A cudar időben elkortyolt finom borok élvezeti értékét vendéglátóink kedvessége csak fokozta azzal, hogy a házigazda még a kóstolón felül rendelt italok ellenértékét sem fogadta el.

A fenti kegyelmeken, kisebb csodákon túl most is érezhettük, amit az elmúlt több mint 10 év minden ifis alkalmán: ez egy nyitott, jókedvű közösség, amely befogadta és elfogadta sokak barátait, ismerőseit, és amely akkor is ugyanolyan lelkesedéssel gyűlik össze újra és újra, ha már sokakkal nem mindennapos a kapcsolat.

PETRÓ ENIKŐ

Szocreál buszpályaudvar – evangélikus templom, klasszicista székesegyház – reneszánsz kápolna, ívhid – Asterix teherhajó

Történelemszerető beállítottságom révén mindig is vonzott az időutazás gondolata. Az idő végtelen tengere elmosta a korokat, ahogy legnagyobb és legszebb folyónk, a Duna is elmosta ottlétünk után nem sokkal az egykori királyi fővárost, Esztergomot. Esztergom városát talán így is lehetne jellemezni: a történelem nagy folyamának árterülete, ahol az idő által elsodort korok maradványai oly szépen fellelhetők, ahogy egy híres geológusunk, Juhász Árpád fellelte a Duna medrében a hordalék kavicsokat a *Másfélmillió lépés Magyarországon* sorozat (1979) egyik epizódjában.

Éppen ezért nem véletlen, hogy a hétfői ifjúsági (HIFI) közösség szokásos évi kirándulását ez év június 1-jén, egy szombati napon ide tervezte. Időutazásban szerettünk volna részesülni, s már a buszpályaudvarra megérkezve tapasztalhattuk, hogy szívünk vágya teljesült, ha nem is egészen úgy, ahogy elképzeltük. Évszázadok helyett ugyanis „csak” három évtizedet úsztunk vissza az idő tengerében. Történt ez azáltal, hogy a 80-as években regnáló rendszer eszmevilága számára valószínűleg nagyon esztétikusnak számító, azóta az idők folyamának sodrásától érintetlenül és változatlanul fennmaradt épületekben „gyönyörködhattunk”. Viszont afféle gyémánt félkrajcárként a szemétdombon, itt találtuk meg a város számunkra legfontosabb épületét, az evangélikus templomot. Ekkor eszembe jutott az, amit édesapám annak idején mint műszaki értelmiségi az egyetemen tudományos marxizmusórán tanult. Eszerint 1985-ig be kellett volna zárni az összes templomot Magyarországon (!). Isten kegyelméből nem így történt, viszont a tudományos marxizmus tantárgyat már nem tanítják az egyetemeken. (Nekem személy szerint sokkal jobban tetszik, hogy a hit- és erkölcsstan jött helyette „divatba”).

Ennyit a buszpályaudvarról és környékéről. Irány a Duna-part és a Prímásziget. A Johann Strausst is megihlető gyönyörű folyó látványa kimosta lelkünkben a múlt lenyomatát. Ezután egy jóval szebb, és a magyar történelemnek egy jóval dicsőbb korát idéző városrészen kaptattunk fel a várhoz és a Szent István-bazilikához. A főszékesegyház atmoszférája már kiragadott bennünket a földi gondok terhe alól. Mindig irigyeltem a katolikus testvéreket, akiknek temploma naponta tárt kapukkal fogadja az arra járókat. Még ha sokszor turistalátványossággá is válnak, de akkor is igaz rájuk egy számomra kedves szociális nővér állítása: itt be vannak imádkozva a falak. A naponta rendszeresen imádkozni és meditálni bejáró testvérek által ez valószínűleg így is van.

A Liszt Ferenc *Esztergomi miséjével* felszentelt, monumentális, klasszicista stílusú épület belső terében szinte elvész az ember. Az egész épület mesteri kifejezése a Mindenható által teremtett végtelennek. Annak elkerülése okából, nehogy teljesen elvesszen a betérő a „végtelenben”, a főhajó két oldalán egy-egy helyiség nyílik. Jobbra egy „aktív, beimádkozott” falú, balra pedig a vörös márvány falú, 1506-ban épült Bakócz-kápolna várja az Istent és a végtelen tér elől enyhelyet keresőt.

A Duna partján a párkányi csata (1686) hőisének, Sobieski János lengyel királynak az emlékművét láthattuk. Ezután átmentünk a Magyarország török alóli felszabadításának kezdetét jelentő csata színhelyére. A Mária Valéria nevű ívhídon átkelve, a túlsó parton a csatára semmi nem emlékeztetett minket. Viszont az ott álló „Asterix” és „Balu” nevű hajók láttán (az előbbi felirat egy teherhajó, az utóbbi egy vízibusz oldalát és farrészét díszítette) igen elgondolkodtam. A bennem akkor elkezdődött gondolatmenet néhány nap múlva tovább göngyölödött, mikor a Batthyány térnél két magyar lobogójú személyhajón a „Hunyadi” és a „Táncsics” neveket olvastam. Ami elgondolkodtatott: az előbbi két vízi jármű mesehősökről, míg az utóbbi kettő valós történelmi személyekről kapta nevét.

Ennyit a kirándulásunkról. Aki időutazásban akar részesülni, feltétlen keresse fel a történelem folyamának hordalékait összegyűjtő várost: Esztergomot.

HAMVAI-KOVÁCS GÁBOR

Mi a Szösz?

A nyári szünet épp kezdetét vette, de a várva várt békesség helyett gyerekzsivaj rázta fel Kelenföldet.

Június 24-e és 28-a között került megrendezésre gyülekezetünkben immáron második alkalommal a napközis hittantábor. A legkisebbektől a legnagyobbakig mindenki jelen volt, rajzolt, énekelt, táncolt, ugrált, focizott, fára mászott, nemezelt, s ebben a hatalmas forgatagban még egy furcsa figura is szerepet kapott. Ő volt Dr. Seuss (az egyszerűség kedvéért csak Dr. Szösz).

A híres amerikai írónak többek között olyan meséket köszönhetünk, mint a Grincs vagy a Lorax. A keresztyén - evangélikus - Theodore Seuss Geisel történetei egyaránt szórakoztatják a gyermekeket és a felnőtteket, miközben komoly erkölcsi tanulságokat hordoznak magukban. A táborban felolvasott mesék az egymás iránti szeretetre és a többiek elfogadására tanították a gyerekeket, miközben egy egyedülálló képzeletvilágba repítették őket.

De hogy működött mindez a gyakorlatban? A tábor egy kirándulás keretében ellátogatott a REX alapítványhoz, ahol rengeteg sérült és elhagyott állattal ismerkedhettünk meg, köztük Pötyivel, az őzikével, akit a gyerekek nagy örömeire örökbe fogadtunk.

A tábor sikeressége Gáncs Tamás és a STÁB erőfeszítéseinek köszönhető, akik talán néha még jobban élvezték a programokat, mint célközönségük. Összességében tartalmas öt napot töltöttünk együtt, Tamás és a STÁB lelkesen várja a folytatást. S hogy mi lesz a téma jövőre? Az egyelőre maradjon meglepetés!

HARMATI DÓRA

Így táboroztunk

Az idei cserkész táborunkat július 11-19-ig tartottuk a Gerecsében található Malom-völgyben. A keretmese kissé rendhagyó volt; idén nem egy történelmi kor vagy egy nemzet ihlette a tábort, hanem egy mindenki által jól ismert magyar mese: a Macskafogó.

Az idei tábor egyik érdekessége volt, hogy nem egyedül táboroztunk, hanem egy koblenzi német cserkészcsapattal együtt. Az első négy nap szokás szerint az előtábor volt (táborépítés, a terület „felfedezése”), majd 14-től tartottuk a rendes tábort, kicsikkel-nagyokkal. Az első napokban folytatódott az építkezés, természetesen nem egész nap – rendszeresen megszakította egy-egy játék, program vagy keretmese-jelenet. Ezek közül némelyiket a németekkel együtt, de a többségét csak a mi csapatunkkal játszottuk. A napirend úgy zajlott, ahogy azt eddig megszokhattuk – reggeli tornával, zászlószertartással és sok-sok érdekes programmal. Idén is mentünk strandra (habár az idő eleinte egyáltalán nem kedvezett), és a már hagyománynak számító főzőverseny is megrendezésre került. Szerencsénkre a portya után még a német csapat főztjét is megkóstolhattuk.

A tábor végi istentisztelet sem maradt el – ezúttal két nyelven hallhattuk Gáncs Tamás igehirdetését.

PÁLFI LENKE

Köz-ép-pontban: az ELIT-alakulat

Először jöjjön egy kis szómagyarázat. Az ELIT az Erdélyi Lutheránus Ifjúsági Találkozó rövidítése. A Köz-ép-pont a találkozó fantázianeve (válaszként a magyarországi Szélrózsa találkozó nevére). A rendezvényt Sepsiszentgyörgyön – testvérgyülekezetünk székhelyén – tartották augusztus első, jó meleg napjaiban.

Annyit mondhatok, hogy az utazás kalandos volt. Oda is, és vissza is. Odafelé sokkal tovább tartott, mint ahogyan azt terveztük, visszafelé pedig pár méter haladás után az emeletes buszunk beleakadt egy magasfeszültségű vezetékbe, és sikerült leszakítanunk.

Emeletes busszal mentünk különböző magyarországi evangélikus gyülekezetekből, hogy az erdélyi fiatalokkal együtt töltsünk pár napot.

A helyszínválasztás a hét fős kelenföldi alakulatnak kimondottan tetszett, és nem egyszerűen azért, mert a testvérgyülekezetünk városa. Hanem, mert Sepsiszentgyörgy fantasztikus hely: sok különleges látnivaló van, nagyon gazdag a kulturális élet, szimpatikusan modern város, ahol a Köz-ép-pont programjai nélkül is könnyen el lehetett volna tölteni legalább négy napot. Nem véletlenül mondta egy szervező, hogy reméli, azért a fiatalok az általuk szervezett programokon is részt vesznek – tényleg tobzódtunk az élményekben.

A találkozó jelmondata ez volt: Értékes vagy! Délelőttöknként előadások, fórum- és csoportbeszélgetések segítségével lehetett körüljárni egy-egy témát, ahol erdélyi és magyarországi lelkészek, illetve más szakterületek képviselői meséltek a tapasztalataikról. Izgalmas volt a legkülönbözőbb ottani és itteni gyülekezetekből érkezőkkel egy csoportban lenni, és keresni a közös pontot (a mi csoportunk végül egy nagy közös játékban talált egymásra).

Az ebéd..., hát az is megér egy-két mondatot. Először három tányér leves, mert annyira finom, hogy nem lehet abbahagyni, aztán egy jó nagy adag, szintén finom második fogás, aztán még valami gyümölcs... Csak semmi fogyókúra!

Délután alternatív programok vártak ránk, és ez nagyon-nagyon kedvünkre volt. Mindannyian megtaláltuk a nekünk valót. Voltak, akik szervezett városnézésre jelentkeztek, és jó alaposan megismerték a helyi látnivalókat, néhányan íjászkodni tanultak, mások alternatív Bánk bán-előadást néztek egy tanteremben, a padokban ülve, lehetett bútorot festeni helyi motívumokkal, vagy a barcasági fiatalok vezetésével ismerkedni a saját kultúrájukkal, volt irodalmi kávézó mindenféle zenei programmal, és végig lehetett menni a Passió Élménykiállításon, hogy Jézus szenvedéstörténetét végigjárva végül a mennyben ízelgessük az örömet.

Mi, kelenföldiek egyik nap megszálltuk a Székely Nemzeti Múzeumot is, ahol nagyon gazdag tárgyi anyag látható szépen összegyűjtve. A taplógomba felhasználási módján erősen meglepődtünk, mert idáig nem tudtuk, hogy taplóból kalapot, táskát és mindenféle használati tárgyat lehet készíteni. Mindig tanul valamit az ember.

Este aztán jött a lazulás, buli. A koncertek, tánc és DJ mellett másféle programok is voltak, mert szórakoztatott bennünket a Szomszédnéni Produkciós Iroda nevezetű erdélyi dumaszínház-páros, akik fergeteges sikert arattak, és ismerkedtünk a Slam Poetry nevet viselő egyedi költői műfajjal is – illetve ennek erdélyi és magyarországi művelőivel –, ami inkább egy kisebb, de lelkes hallgatóságot szólított meg.

Persze áhítatok is voltak, reggel és este, ezek az alkalmak segítettek elmélyíteni az először csak szép mondatnak tűnő „Értékes vagy!” biztatást. Egészen átjárt a jó érzés azt hallva, hogy nem az ilyen-olyan tulajdonságaim, képességeim, teljesítményem, sikereim tesznek értékessé, hanem Isten, akinek fontos vagyok a képességektől-teljesítményektől-sikerektől függetlenül is. Mázsás terheket vesznek le rólunk az ilyen üzenetek, és valami felszabadult öröm váltja fel a hétköznapi megszokott alapélményeket.

Az áhítatok végül a személyes megélésen túl is valóság ízűek lettek. Az utolsó este úgy alakult, hogy két kis kelenföldi csapat a városban sétálgatva összetalálkozott, és olyan nagyokat nevtünk együtt, hogy úgy döntöttünk, együtt folytatjuk az utunkat. Beültünk együtt valahova, és hajnalig el sem váltunk. Beszélgettünk, nevetgélünk, ismerkedtünk, aztán egyszer csak elhallgattunk, megfogtuk egymás kezét, és csak ültünk ott csendben, átélve az összetartozást. Megosztottuk egymással a nehézségeinket, és biztattuk egymást, próbálva megértetni a másikkal, hogy igenis értékes. Akkor éjjel a mi kis közösségünkhöz is megérkezett a jó hír.

A négy napos rendezvényt végül Tamás-mise zárta, ami betetőzte az élményeinket és megtapasztalásainkat.

Nagyon örülünk, hogy részt vehettünk az első ELIT-en, és nagyon köszönjük a támogatóknak az anyagi hozzájárulást!

Golyha Zitát az *Evangélikus Élet* szerkesztői faggatták ki a helyszínen: „Tavaly konfirmáltam, és azóta vagyok az ifi közösségének tagja. Ide a kelenföldiekkel érkeztem. Szuper a program, nagyon kedvesek, mosolygósak az itteni emberek és a szervezők. Szeretek ismerkedni, és ehhez itt kiválóak a lehetőségek. Voltam már kézműveskedni, ijázkodni. Együtt kosaraztam a püspök úrral. Tetszetek a koncertek és a táncház. Értékesek az előadások és áhítatok is, valamint kiemelem a kicsoportos beszélgetéseket. Bízom benne, hogy még sok hasonló találkozóra el fogok jutni, a következő a jövő nyári Szélrózsa lesz.”

MÁDY ERZSÉBET

Egy rejtély megoldása II.

Nyári számunkban közöltük az első részletet Gyurka bácsi és Pista bácsi ifjúságáról Sass János – gyülekezetünk tiszteletbeli presbitere és volt másodfelügyelője – visszaemlékezése alapján. Most a második részt olvashatjuk.

Az egyházi alkalmakon kívül is sokat voltunk együtt. Néha-néha páran valamelyik családnál gyűltünk össze egy kis tarokk-partira, a mélyebb zenei műveltséggel rendelkező fiatalok időnként kamarazenélésre jöttek össze, tudásukat olykor bemutatták a szeretetvendégségek résztvevőinek is. A tavaszi, őszi vasárnapokon gyakran kirándultunk, legtöbbször a Budai-hegységbe, a Pilisbe, de meglátogattuk többek között a Börzsönyt, a Bakonyt, Esztergomot is. Voltak másfél napos, éjszakai túrával egybekötött kirándulások, ilyenkor menedékházban, erdészházban aludtunk. Nyáron, egészen 1950-ig, táborokat rendeztünk a Balaton mellett, később ez a lehetőség megszűnt az akkori politikai körülmények miatt. Egy nyáron strandra is jártunk közösen. Többször szilvesztereztünk Pista bácsiék lakásán.

Igen nagy és nehéz feladatot, és egyúttal jó összekovácsolódási alkalmat jelentett számunkra 1951 nyarán a kitelepítés. Reggelente Gyurka bácsi megkapta azoknak a családoknak nevét, címét, akiknek az előző napon, éjszakán kézbesítették a kitelepítési parancsot. Gyurka bácsi és Pista bácsi a parókián összegyűlt ifjúságot beosztotta, hogy ki, hova és milyen szállító eszközzel menjen el. Segítettünk az értékek mentésében, a csomagolásban, az elszállításban rokonokhoz, ismerősökhöz, a parókiára. A másik nagy feladatot az 1952 nyarán Kelenföldön megtartott Cantate konferencia előkészítésében, lebonyolításában való részvétel jelentette. Az idősebbek főleg a szövegeket ellenőrizték, a fiatalabbak a sokszorosított lapokat rakták sorba, fűzték össze. Kellemesebb munka volt, mint az értékmentés!

Muncz Frigyesnek nem tetszett az, hogy a hívek nagy része és az ifjúság Pista bácsi köré gyülekezett, minden eszközzel akadályozta, gáncsolta munkáját, még az is előfordult, hogy kitiltotta a hivatalból, elvette tőle a hivatal kulcsait. Egyszer fel is jelentette sikkasztás miatt, de ez a feljelentés alaptalannak bizonyult. A munka ennek ellenére folyt tovább, ezekről a nehézségekről az ifjúság tagjai közül csak nagyon kevesünknek volt tudomása.

A politikai körülmények változása nyomán 1953-ban megszűnt a kitelepítés, Gyurka bácsiék szabadon közlekedhettek az országban, de mégsem tudtak eljönni Békésből, mert nem volt hova. A gyülekezet egyik tagja 1955-ben ajánlotta fel nekik lakásra piliscsabai nyaralóját. Itt már valamivel emberibb körülmények között éltek, de Gyurka bácsi itt is állami tartalékföld megmunkálásával foglalkozott.

Közben elérkezett 1956! Hosszas tárgyalások után októberben államilag is, egyházilag is rehabilitálták Ordass Lajost, Keken Andrást és Kendeh Györgyöt. A rehabilitáció után Keken András október 7-én a Deák téren, Ordass Lajos 14-én a Hegyvidéken, Kendeh György 21-én Kelenföldön hirdette először az Igét. Ezt megelőzően, október 12-én gyülekezetünk küldöttsége – Ordass Lajos és Botta István vezetésével – a rehabilitáció, és az utána következő első kelenföldi prédikáció alkalmából piliscsabai otthonában köszöntötte Kendeh Györgyöt. A küldöttségben, Thurnay Bélával együtt, ketten képviseltük az ifjúságot.

A forradalom kitörése után, a harcok idején az ifjúság idősebb tagjai tudtommal a lehetőségek szerint kivették részüket a segítségnyújtásban, a mentésben. Erről nem sokat tudok, mert november 1-jén öcsémmel együtt hazautaztunk szüleinkhez, és a kialakult körülmények miatt csak hetekkel később tudtunk visszatérni Budapestre.

A konszolidált állapot létrejötte után folytatódott most már nagy örömünkre Gyurka bácsi és Pista bácsi közös vezetésével a munka, a bibliaórák. Sajnos számunk csökkent, az alkalmat többen kihasználták, és elhagyták az országot. A forradalom napjaiban a hatalom kérésére újból hivatalába került Ordass püspök úr két nagy feladatot bízott lelkészeinkre: a külföldről érkezett segélyek szétosztásának vezetését Gyurka bácsira, az egyház sajtóosztálya munkájának irányítását pedig Pista bácsira. Mindkét megbízatás elvette lelkészeink munkaerejének jó részét a gyülekezettől, a segélyosztás pedig még a gyülekezet tagjait is terhelte. Elképesztő mennyiségű, mintegy ötven vagonnyi segély érkezett az országba, új és használt ruhanemű, játék, háztartási cikkek, tonnaszámra élelmiszer stb. volt a vagonokban, ezeket a gyülekezet tagjai, köztük az ifjúság osztályozták, csomagolták, az elosztást Gyurka bácsi személyesen vezette. Természetesen Rezessy Zoltán bácsi vállaira is sokkal több munka nehezült.

Újra lehetővé vált a nyári táborok szervezése. Az első évben, 1957-ben Zamárdiban, az egyik társunk családjának a telkén sátoroztunk egy hétig. A következő nyár volt a csúcspont: a Mátrában, Bagolyirtáson, az evangélikus üdülő melletti területen sátoroztunk, amikor a legtöbben voltunk, hetvenen. Ez a tábor minden résztvevőnek nagy élményt jelentett, még ma is sokat emlegetjük. Velünk volt – persze nem sátorban, hanem kis házakban – Pista bácsi, Uzoni László, Sulyok Imre, Tassy-Becz Gábor családja kis gyermekeikkel, akik még nem voltak elég nagyok a sátorozásra. Gábor bácsi és felesége gondoskodott testi jólétünkről, ők vezették a konyhát. Ahogyan azt a régi cserkész táborokban megtanultuk, szabályos napirend szerint éltünk: ébresztő, reggeli torna, tisztálkodás, sátorrend, reggeli áhítat, reggeli. Délelőtt, délután szellemi (bibliaóra, éneklés stb.), testi (pl.: kirándulás)

foglalkozások, ebéd után pihenő és sok szabadidő, játék. Vacsora után tábortűz, esti áhítat, takaródó. A naposok segítettek a konyhán, tartották rendben a tábor területét, és adták az éjjeli őrséget.

Hírlevelünk a visszaemlékezést terjedelmi okok miatt három részben közli, de a teljes szöveg gyülekezetünk irattárában mindenki számára elérhető.

Zenei programok a gyülekezetben – 2013. őszi időny

Szeptember elejétől ismét szolgál esti zsoltározó istentiszteleteinken a Fővárosi Protestáns Kántorátus. Minden vasárnap a 18 órás istentiszteleten magyarrá fordított (protestáns) gregorián tételeket, négyzólamú korálokat és genfi zsoltárokat szólaltatnak meg, s két motettával is készülnek az együttes tagjai. Értékes igehirdetések értelmezik a liturgiában megszólaló bibliai szövegeket. Szeretettel hívunk mindenkit – aki nyitott a közös imádkozásra – erre az immár tizenhetedik éve tartó istentisztelet-sorozatra.

A gyülekezeti hétvégén, október 12-én, szombaton 19 órakor hangverseny lesz templomunkban.

Gyülekezeti ének- és zenekarunk vendégeként finnországi testvérgyülekezetünk (Helsinki-Herttoniemi) vegyeskara és szólistái szolgálnak Kirsi Lemponen vezetésével.

A két együttes közösen szólaltatja meg Johann Ludwig Bach kétkórusos motettáját, Schubert G-dúr miséjét és Heikki Klemetti megrázó erejű kórusművét Krisztus értünk viselt szenvedéséről, megváltó munkájáról.

A „Zenés istentiszteletek” sorozat folytatódik ebben a munkaévben is. Minden hónap harmadik vasárnapján meghívott muzsikusok gazdagítják a délelőtti istentiszteleteink liturgiáját. Szeptember 22-én a finnországi Jämijärvi gyülekezetének kórusa énekel, majd az istentisztelet után saját ének- és zenekarunk tagjai hívják meg családi ebédre vendégeinket.

Október 20-án Kecskés Aranka hegedül édesapja orgonakiséretével, november 17-én a Bereznai család tagjai zenélnek, december 15-én pedig gyülekezeti zenekarunk szolgál.

Az új egyházi év kezdetekor – advent első vasárnapján, december 1-jén – ének- és zenekarunk énekel a délelőtti istentiszteleten.

Az adventi időszak szerdáin 18 órás kezdettel a templomban tartott elcsendesedéseken is közreműködnek gyülekezetünk zenészei.

PÁL DIANA – BENCE GÁBOR

„Az Istennek tetsző szomorúság ugyanis üdvös töredelmet eredményez, s ezt senki sem bánja, meg; a világ szomorúsága ellenben a halálba visz.” (II. Kor. 7,10)

Az **IKSKÖR** bemutatja:

Anton Pavlovics Csehov Három nővér

dráma két felvonásban

PROZOROV, ANDREJ SZERGEJEVICS
NATALJA IVANOVNA, a menyasszonya, majd felesége
OLGA
MÁSA
IRINA
a testvérei
KULIGIN, FJODOR ILJICS, tanár, Mása férje
VERSINYIN, ALEKSZANDR IGNATJEVICS, alezredes
TUZENBACH, NYIKOLAJ LVOVICS, báró, főhadnagy
SZOLJONIJ, VASZILIJ VASZILJEVICS, százados
CSEBUTIKIN, IVAN ROMANICS, katonaoorvos
ANFISZA, öreg dada

Formanek Péter
Papp Dóra
Kucsara-Csapó Dorottya
Gyűrő Emese
Balázs Annamária
Kolba Gábor
Schermann Sándor
Kramarics Áron
Ittész Ambrus
Kucsara Péter
Bence Kata

Rendezte

Papp Dóra

Fővilágosító

Cselle Ferenc

Fordította: Stuber Andrea és Kosztolányi Dezső

Időpont:
2013. október 13. 19:00

Helyszín: a gyülekezet tanácsterme,
bejárat a templomtér felől.

Helyfoglalás az érkezés sorrendjében!

Előadásainkra a belépés ingyenes,
munkánk támogatására adományokat
elfogadunk.

Mindenki vár valamire...
Várunk és vágyakozunk.
Van, hogy biztosak vagyunk
abban, hogy amire, vagy
akire várakozunk, eljön, de
az is gyakran előfordul,
hogy csak reménykedünk.
Vágyunk tárgya lehet egy
szép családi ház kerttel,
egy luxusautó, egy világ
körüli utazás, vagy netán
a lottó ötös. Várva-várhat-
juk egy szerettünk gyógyu-
lását, egy ajándékunk
megérkezését, egy vidám
közös családi ebédet, egy
baráti ölelést... Azonban
a legfurcsább érzés mégis
az, amikor nem tudjuk
pontosan megfogalmaz-
ni, hogy mi is hiányzik
az életünkől. Mi, vagy
ki az, amire, vagy akire
várunk. Csak hangok
és szavak kavarnak
bennünk: boldogság, öröm,
szeretet, béke... Moszkva... Mert kell valami, amiben hinni tudunk! Kell
valami, ami erőt ad a terhesebb napok elviseléséhez, de előfordulhat, hogy még nem tudjuk
a Választ...

Volt három nővér, három remény, három kérdés, ám válasz csak egy: Moszkva. Számukra
a kezdet és a vég, minden megoldás kulcsa... Vajon ők a helyes kérdéseket fogalmazták
meg?! Azt a választ kapták, amire szükségük volt?! És vajon ezek a kérdések csak akkor és
ott léteztek?!

Van három nővér, három remény és számtalan kérdés Csehov drámájában, és van egy
színtársulat, amelyik csak arra vár, hogy mindezt életre keltse Kelenföldön, az őszi
gyülekezeti hétvégén!

PAPP DÓRA

Új hitoktató gyülekezetünkben

Az idei ősztől új hitoktató kapcsolódott be gyülekezetünk katechetikai munkájába. Bedecs Réka a soproni Berzsényi Dániel Evangélikus Líceumban érettségizett, 2008 ősztől pedig az Evangélikus Hittudományi Egyetem teológus–lelkész szakos hallgatója. Több éven át végzett önkéntes szolgálatot a Magyar Testvéri Börtöntársaságnál és a KözösPont ökumenikus ifjúsági misszióánál, melynek a tavalyi évtől koordinátori feladatait is ellátja. Réka segít elvégezni a kötelező hit- és erkölcsstan oktatás bevezetésével megnövekedett iskolai feladatokat a XI. kerület több állami oktatási intézményében: elsőtől ötödik osztályig. Emellett részt vesz gyülekezetünk egyéb gyermek- és ifjúsági programjainak megszervezésében és lebonyolításában is.

Kedves fiatalok!

Ez a levél elsősorban azoknak szól, akiket személyesen még nem ismerek, vagy éppen nagyon-nagyon régen találkoztam velük.

Szeretettel hívok és várok minden olyan, 12. életévét betöltött fiatait, aki szeretne megismerkedni nem csak a többiekkel, de a Bibliával, egyházunk tanításával és a gyülekezettel is.

A konfirmációi órák remek alkalmat teremtenek minderre, de a tanulás mellett természetesen lesz alkalmunk sokat beszélgetni, énekelni, kirándulni, sőt néha még játszani is. Ebben a tanévben hétfő délutánonként 5 órakor találkozunk a gyülekezeti teremben. A konfirmációi órákat májusban zárjuk a konfirmációi ünnepséggel.

Remélem, találkozunk!
Szeretettel köszönt benneteket,
szüleitekkel együtt:
Blázy Márti néni
Elérhetőségek:
06 70 540 4340; 06 20 824 2907

Kedves gyerekek!

Ebben a reformációhoz kapcsolódó rejtvényben harmincöt szót kell megkeresnetek. Vízszintes és függőleges irányban jobbra-balra, illetve lefelé vagy felfelé olvasva találhatjátok meg őket. Ha kihúzzátok a szavakat, a fennmaradó betűk két meghatározó személy nevét adják elétek.

Ágostai hitvallás

Augsburg

Biblia

birodalmi gyűlés

Bóra

Bölcs Frigyes

egyházi átok

Eisleben

Erfurt

égetés

hitvita

Katalin

kilencvenöt

Kis káté

kispap

Luther

Magdeburg

Melanchthon

Nagy káté

Nürnberg

pápa

piros

rab

reformáció

Schmalkalden

szerzetes

tétel

toronyélmény

V. Károly

választófejedelem

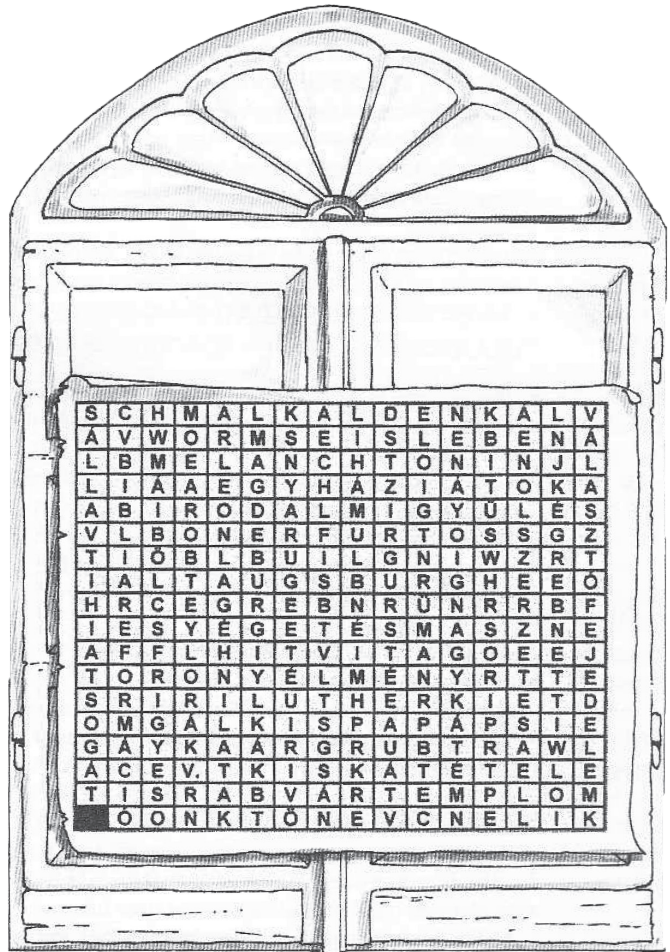
vártemplom

Wartburg

Wittenberg

Worms

Zwingli

MICSODA?

CSALÁDI ISTENTISZTELET

„SOSEM FELEJTEM EL AZ ELSŐT...” „MERT EZ EGY CSODÁLATOS ÉV LESZ...”

Az istentisztelet után mindenkit szeretettel várunk egy kötetlen beszélgetésre a kertben. Lesz kalács, tea és kávé is, de örömmel vesszük, ha valaki bővíti a kínálatot.

Dőpont, helyszín:

2013. október 6. 9:30
kelenföldi evangélikus
templom

Információ:

Gáncs Tamás lelkész
gancstamas@gmail.com
201824-3703

SZERETETVENDÉGSÉG

2013. október 5-én 16.30-kor

a kelenföldi evangélikus gyülekezet tanácstermében

Freiburg – Mária Magdolna ökumenikus templom

„Szakrális terek alakváltozásai – mai templomok”

Dr. Schneller István

**építésmérnök, egyetemi tanár, teológus,
Budapest volt főépítésze a vendégünk**

„A templomépítéssel legfontosabb történelmi példáinak bemutatásával elsősorban a keresztény templomok funkcióinak és jelentésrendszerének változásait nyomon követve ismerhetjük meg napjaink templomépítészetét. A modernizmus építészeti irányzatainak és a kortárs templomépítéssel néhány kiemelt példájának bemutatásával vázolhatjuk fel azt a sokféleséget, amely korunk templomépítészetét jellemzi. Az építész-teológus a mai irányzatokat finn, svéd, német, osztrák, svájci és hazai templomok saját készítésű képanyagával illusztrálja.”

Munkák a házunk táján

Az idei nyárra is sok építési-felújítási feladatot terveztünk, ezek közül a legnagyobb munka a – korábban elhatározott – részleges akadálymentesítés előkészítése és elindítása.

Hosszú, bonyodalmaktól sem mentes előkészítő szakasz után a képviselő-testület döntése szabad utat biztosított a templomunk részleges akadálymentesítését célzó felvonó berendezés megépítéséhez. Mivel ehhez az urnatemető egy részének áthelyezésére volt szükség, ezért gyülekezetünk elnöksége levélben keresett meg minden érintett hozzátartozót, hogy az áthelyezéshez megkaphassuk a hozzájárulásukat. A pozitív válaszok beérkezését követően, a presbitériumnak a nyár folyamán elektronikus levélben megtartott szavazása alapján elkezdődhetett a fizikai megvalósítás is.

Az első szakasz – amelyre minisztériumi pályázati támogatást is nyertünk – a felvonó helyének kialakítása a toronytól délre eső fiatoronyban. Ennek során, az urnahelyek áthelyezésével egy időben, a karzatra vezető lépcső elbontása kezdődött meg. Ezt követően egy új vasbeton födém készült a leendő felvonóakna felső lezárásaként, aminek hozadékaként egy új helyiség alakult ki a karzat szintjén. Ez a kis szoba jó lehetőséget kínál például egyházzenei együttesünk részére kották, hangszerek, kottatartó állványok tárolására, de akár gyülekezetünk levéltára is kaphat újabb helyet ebben a helyiségben is.

Az építkezés soron következő lépése a templom és az altemplom szintjét elválasztó födém elbontása volt, így már kezdett kirajzolódni a leendő lift aknája. A felvonóaknának szüksége van az altemplom padlószintje alatt még egy lesüllyesztett szakaszra, ennek építési munkái még tartanak, de rövidesen ez is elkészül. Az akadálymentesítési munkák miatt megszűnt templomunk oldalsó belső bejárata, így innentől csak a középső főbejáraton lehet közlekedni. A mostani építési munkákkal elkészül a felvonóakna nyers épületszerkezete, ebbe kell majd a pályázatás során kiválasztott felvonó részére egy acélszerkezetű toronyszerkezetet beépíteni, amelyben a lift tud majd közlekedni. Sok kisebb-nagyobb munka várat még magára, amíg a felvonót használatba tudjuk venni.

Emellett van egy másik nyertes pályázatunk is, amelynek segítségével a magassági szintű lakások (Blázy és Sutyinszky) ablakainak felújítását, szigetelését tudjuk elvégeztetni. Ez a munka is elkezdődött a nyár második felében, az asztalosok elvitték a külső ablakszárnyakat, hogy javításukat és átalakításukat követően hőszigetelő üvegezéssel ellátva hozzák vissza. Ezt követően helyszíni illesztésük és mázolásuk következik. Az ablakok felújítása a korszerűbb üvegezésnek és a gumi-

tömítésnek köszönhetően a jobb komfortérzés mellett remélhetően számottevő energiamegtakarítást is eredményez majd.

Néhány kisebb javítási munka is várhat még magára, így a Blázy-lakásban a tizenkét éves, már gazdaságosan nem javítható kazán cseréje szükséges, ugyanabban a lakásban a lefolyócső javítása is esedékessé vált, mert egyre gyakrabban fordulnak elő dugulások.

Az épületünket körülvevő fák növekedése miatt egyes ágak a ház falát, tetőszerkezetét, villanyvezetékeket veszélyeztetik, ezek gallyazása is esedékessé vált. Ezt a munkát a szomszédos társasházakkal egyeztetve kell elvégeztetnünk, mert néhány fa az ő területükön van. A hátsó kertben is kertészeti munkákra lesz szükség, mert annak ápolása Ittész Marika néni elköltözése óta megadatlan feladat.

Sok a tennivaló, de hálát adhatunk Urunknak, hogy mindezekre anyagi támogatást is tudunk találni, de nem utolsósorban a segítő kezek munkájáért is köszönet szóljon, mert e nélkül nem tudnánk mindezeket elvégezni. Továbbra is számítunk dolgozó testvéreink munkájára, és kérjük is, hogy aki ilyen téren erőt és munkakedvet érez, jelentkezzen bátran!

SZEPESFALVY ÁKOS

Felnőtt Ifjak- / Fialat Felnőttek Alkalma (FIFA) 2013/14

Legyen gondod önmagadra!

(1Tim 4,16)

(Interaktív önismereti sorozat)

Időpont:

- október 7.: Test és lélek kölcsönhatása – Élet leheletét lehelte orrába (1Móz 1,7)
- november 4.: Agresszív indulataink – Uram, Istenem, hozzád kiáltottam (Zsolt 30,3)
- december 2.: Komplexus: lelki görcs – Az Isten szeretet (1Jn 4,16)
- január 6.: Női-, férfi lélek és pólusaik – Viseljétek el egymást szeretettel (Ef 4,2b)
- február 3.: Magányosság – Nem jó az embernek egyedül lennie (1Móz 2,18)
- március 3.: Szomorúság, ingerültség, levertség – Legyetek türelmesek! (1Thessz 5,14)
- április 7.: Szenvedély – Uram, nincs emberem! (Jn 5,7)
- május 5.: Szenvedés – A titkok az Úréi (5Móz 29,28a)

Téma:

Kezdés: hó első hétfő – 19.00 óra

Helyszín: Kelenföldi gyülekezeti terem

(Bp., Magyar I. u. 1–3.)

Vezeti: Blázy Árpád

Gyere és tarts velünk!!!

Eseménydús nyarunk

Előző számunkban hírt adtunk azokról az eseményekről, melyek a tavasz folyamán gyülekezetünkben zajlottak, így a szerkesztőbizottság fontosnak érezte, hogy a nyári történésekről is megjelentessünk egy rövid beszámolót.

A Bence Imre esperes úr által felajánlott mediáció koordinálására D. Szebik Imre nyugalmazott északi kerületi püspök kapott felkérést. A mediáció folyamata, mely a Blázy házaspár és a Kelenföldért csoport tagjai közötti párbeszédet hivatott előmozdítani, több lépcsőben zajlott június hónapban. A püspök úr beszélgetett a gyülekezet mostani és volt lelkészeivel, a gyülekezet tagjaival, különböző csoportjaival, valamint közös beszélgetésre is sor került a lelkész házaspárral és a gyülekezetért aggódó testvérekkel. A találkozásokból leszűrte tapasztalatait Szebik püspök úrnak szándékában állt írásban továbbítani az esperesi hivatal felé július 31-ig, és majd valamilyen formában a gyülekezet tagjaival is megosztani.

A júniusi hónap a választásoké volt. Június 16-án választotta meg a közgyűlés Gáncs Tamást gyülekezetünk parókus lelkészének. Iktatására augusztus 25-én került sor.

Június 30-ára lett kitűzve a felügyelő-, másodfelügyelő- és jegyzőválasztó közgyűlés. A jelöltlista elfogadása előtt Sass Szilárd felvetette Benyó Imre (jegyzőjelölt) választhatóságának kérdését a jelölt reformátusságára hivatkozva. A közgyűlés ezután módosítás nélkül elfogadta a jelöltlistát. A felügyelői tisztségre három jelölt volt: id. Egerszegi Béla, Próhle Péter és Szepesfalvy Ákos. Az eredményes választáshoz a szavazatok több mint felét kell megszerezni az első fordulóban, ez Szepesfalvy Ákosnak sikerült. (A felügyelői tisztségre 131 érvényes szavazat érkezett. Szepesfalvy Ákos 66, Próhle Péter 5, Egerszegi Béla 58 szavazatot kapott, illetve volt két olyan szavazólap, melyeken minden jelöltre nemmel szavaztak.)

A jegyzőválasztás két jelöltje Benyó Imre és Gáspár Zoltán volt. Ebben a választásban Benyó Imre az első fordulóban megszerezte a szükséges szavazatokat. (131 szavaztból Benyó Imre 70, míg Gáspár József Zoltán 59 szavazatot kapott. Két szavazólapon mindkét jelöltre nem szavazat szerepelt.)

Másodfelügyelő-jelöltek voltak: ifj. Harmati Béla, Próhle Péter és Szabó Árpád. Az első fordulót Szabó Árpád nyerte, de nem sikerült 50%-nál több szavazatot szereznie, így második fordulóra került sor. Ekkor a két legtöbb szavazatot kapott jelöltre (ifj. Harmati Béla, Szabó Árpád) lehetett szavazni, ekkor már az egyszerű többség elég. Ezt a fordulót ismét Szabó Árpád nyerte. (Az 1. fordulóban 124 szavazat érkezett. Harmati Béla László 55 igen, Próhle Péter 10 igen, Szabó Árpád 56 igen szavazatot kapott. A 2. fordulóban 97 szavazat érkezett, Szabó Árpád 56

igen, Harmati Béla 41 igen voksot kapott.) A közgyűlés végén az igazgató lelkész gratulált a megválasztott tisztségviselőknak.

A választást követően, még aznap Blázy Árpád a választási eredményekre és fáradtságra, az elmúlt hónapok eseményeire, illetve a lemondását két hónapja benyújtott felügyelővel való szolidaritásra és a tisztességre hivatkozva lemondott igazgató lelkészi tisztéről.

Sass Szilárd, gyülekezetünk egyik presbitere július 4-én keresetet nyújtott be egyházközségünk ellen az országos bíróságnál. Ebben kérte a választási eredmények megsemmisítését, és hogy a bíróság új választás megtartására kötelezze a gyülekezetet. Kérését többek között azzal indokolta, hogy a névjegyzékben nem evangélikus vallású személyek is szerepelnek, és hogy Benyó Imre református konfirmációban részesült.

Egyházkerületünk vezetősége július 9-én kelt levelében sajnálatát fejezte ki a mély szervezeti és lelki válság láttán, mely Kelenföldön eluralkodott, és minden kelenföldi evangélikust együttműködésre és az egymás iránti tiszteletre szólított fel. Fabiny Tamás püspök kifejezte azt a szándékát, hogy szeptemberben gyülekezetünkben szeretne szolgálatot teljesíteni.

A bíróság Sass Szilárd keresetét elfogadva megsemmisítette a június 30-i eredményeket, és új választást írt elő, helybenhagyva többek között azt a jogértelmezést is, hogy a névjegyzékbe bele sem kerülhet, illetve nem is választható nem evangélikus módon konfirmált személy. Az ítélet elleni fellebbezéseket a bíróság formai okok miatt (a jegyző és a műszaki gondnok aláírása mellől hiányzott az egyetlen beiktatott parókus lelkész aláírása) elutasította.

A bírósági ítélet jogértelmezése kapcsán három megkeresés is érkezett egyházunk Jogértelmező Testületéhez, mely saját hatáskörében vizsgálta a kérdést. Értelmezése szeptember 17-én lett nyilvános (a fraterneten mindenki számára teljes terjedelmében elérhető), amely kimondja: egyházunk törvényei nem követelik meg a jegyzői tisztség betöltéséhez és a névjegyzékbe kerüléshez az evangélikus konfirmációt. Az egyházközségi tagság törvényi feltétele: „*aki keresztségben részesült, az evangélikus egyháznak a Szentírásón alapuló hitvallásos tanítását elfogadja, vallja, és képességei szerint megtartja.*” [Egyháztörvény 13.§]

„A Jogértelmező Testület álláspontja szerint a fenti jogszabályhelyben megfogalmazott »elfogadás« szó mindenképpen egyoldalú jognyilatkozatot jelent, amit meg lehet tenni szóban, írásban vagy akár ráutaló magatartással is.”

A szeptember 10-i ülésén a presbitérium Gáncs Tamást választotta igazgató lelkésznek szeptember 15-i hatállyal.

ITTZÉS-VENÁSCH ESZTER

Hírek, események

- ♦ Május 25–26-án Balatonbogláron töltött pár napot a **szeniorifi** (l. beszámoló).
- ♦ Június 1-jén volt a hétfői felnőtt ifjúság (**HIFI**) **kirándulása**, melyen Esztergom nevezetességeivel ismerkedtek (l. cikk).
 - ♦ A tavaszi szomorú gyülekezeti események orvoslása érdekében a június 4-i presbiteri ülésen a következő határozat született: *„Kérjük esperes urat, hogy mediálásra az egyházkerület nyugalmazott püspökét, Szebik Imrét kérje fel”*. A mediálás június-július folyamán meg is történt.
 - ♦ A június 16-án tartott gyülekezeti közgyűlés **parókus lelkésszé** választotta Gáncs Tamás lelkészt.
 - ♦ Ugyanezen keltezéssel gyülekezeti tagok **nyílt levelet** juttattak el egyházmegyénk és kerületünk elnökségeihez, melyben többek azt kéri, hogy a gyülekezet lelkészházaspárját az egész gyülekezet érdekében védjék meg a támadásoktól, mert ezeket méltatlannak tartják.
 - ♦ Az idei **hittantábor** június 24–28. között került megrendezésre épületegyüttesünkben (l. cikk).
 - ♦ A június 30-i **tisztújító közgyűlés** a tavasz folyamán megüresedett helyekre több jelölt közül új tisztségviselőket választott: Szepesfalvy Ákost felügyelőnek, Szabó Árpádot másodfelügyelőnek és Benyó Imrét jegyzőnek. Lelkészsünk, Blázy Árpád ugyanezen nap délutánján írásban **lemondott** az igazgatói lelkészségről. Indokai között szerepelt, hogy a felügyelő, Ittész András lemondásával való szolidaritáson túl ezt kívánja (tőle) mind a tisztesség, mind a június 30-i közgyűlés eredménye, illetve az elmúlt hónapok gyülekezeti eseményei is.
 - ♦ Július 3-án megtörtént az **átadás-átvétel** a lemondott elnökség, és az újonnan megválasztott tisztségviselők között a lelkeszi hivatalban. Egyeztetés történt továbbá az új tisztségviselők beiktatásának időpontjáról.
 - ♦ Július 4–8. között újra vendégünk volt Markus Merz, coburgi evangélikus lelkész, aki részt vett az **Európai Egyházak Konferenciája** (CEC) budapesti nagygyűlésén.
 - ♦ Sass Szilárd presbiter testvérünk július 4-én a Magyarországi Evangélikus Egyház Országos Bíróságának címezve **választási panaszt** nyújtott be a június 30-i tisztújító közgyűléssel kapcsolatban.
 - ♦ Július második hetében elektronikus szavazást tartott gyülekezetünk presbiteriuma, melynek során hozzájárult a templomunkat érintő **akadálymentesítési munkálatok** megkezdéséhez.

♦ **Egyházkerületünk elnöksége** július 9-i keltezéssel levéllel fordult gyülekezetünkhöz, melyben többek között minden kelenföldi evangélikust az együttműködésre és az egymás iránti tiszteletre szólított fel.

♦ Gyülekezetünk **cserkészei** a Gerecsében táboroztak július 11-től 19-ig (1. beszámoló).

♦ Gyülekezetünk **imaközössége** nyáron a havi alkalmain túl több ízben is tartott együttléteket.

♦ **KÖZ-ÉP-PONT** címmel augusztus 1–4. között került megrendezésre Sepsiszentgyörgyön az **Erdélyi Lutheránus Ifjúsági Találkozó**, melyen gyülekezetünk tagjai is rész vettek (1. beszámoló).

♦ Augusztus 5-én (július 30-i keltezéssel) megérkezett a MEE Elsőfokú Bíróságának a gyülekezetünkben június 30-án megtartott felügyelő-, másodfelügyelő- és jegyzőválasztással kapcsolatban benyújtott **választási panaszra hozott ítélete**, mely szerint a bíróság a június 30-i közgyűlés eredményét teljes mértékben megsemmisíti. Az ítélettel kapcsolatban a kézbevételeitől számított öt napon belüli fellebbezési joggal élt esperesünk, Bence Imre, jegyzőnk, Gadóné Kézdy Edit, műszaki gondnokunk, Szepesfalvy Ákos és gyülekezeti tagunk, Korompay János.

♦ Augusztus 25-én **beiktattuk** hivatalába megválasztott parókus lelkészünket, Gáncs Tamást. Az iktatás szolgálatát Bence Imre esperes, az igehirdetés szolgálatát dr. Fabiny Tamás püspök végezte.

♦ Augusztus 27–29. között gyülekezetünk lelkészei részt vettek a mátraházi **lelkésztalálkózón**.

♦ Az **MEE Bírósága** augusztus 28-án kelt végzéseiben a gyülekezetünkben június 30-án megtartott felügyelő-, másodfelügyelő- és jegyzőválasztással kapcsolatban hozott elsőfokú ítélettel szemben benyújtott négy fellebbezést hivatalból elutasította.

♦ Köszönettel vettük az idei konfirmandusok adományát, melyből újraköttettünk tizenegy énekeskönyvet, hat Bibliát, és a meglévő készlethez vásároltunk még öt új Bibliát. Köszönet érte.

♦ Szeretetszolgálatunk vezetője, **Lázár Attila testvérünk** (augusztus 29-én kelt levelében) szeptember 30-i hatállyal lemond a Fraknó utcában folyó munka vezetéséről.

♦ Gyülekezetünk **választási bizottsága** augusztus 30-án ülést tartott a lelkési hivatalban, melyen készülve a szeptember eleji első presbiteri ülésre, értékelte a gyülekezet aktuális helyzetét.

♦ Gyülekezetünk **katechetikai csoportja** lelkészeink részvételével augusztus 30-án tartotta évkezdő megbeszélését.

♦ Szeptember első szombatján került sor az immár hagyományos **presbiteri csendesnapra**. A jó hangulatú együttléten lelkészek és presbiterek többek között arról beszélgethettek egymással, hogy kinek mit jelent a lelkészi, illetve a presbiteri eskü.

♦ Hírlevelünk szerkesztőbizottsága szeptember 3-án tartotta évkezdő ülését. E helyről is hálás köszönetet mondunk **Ittész Szilvia** testvérünknek, aki több mint másfél évtizeden át vett részt önzetlenül gyülekezetünknek ebben a nagyon fontos és felelősségteljes szolgálatában. Soraink között köszönhetjük ugyanakkor **Harmati Béláné, Cili** testvérünket, aki most ősztől bekapcsolódik a Hírlevél szerkesztésébe. A Mindenható áldása kísérje mind az elköszönt mind pedig a szolgálatba álló testvérünk életét és családját!

♦ Szeptember 14-én gyülekezetünk harmadik alkalommal kapcsolódott be a **templomok éjszakája** rendezvénysorozatba, melynek mottója idén *Asszonyok, szentségek, imák* volt.

♦ Szeptember 16-tól új hivatali rend lépett életbe a **lelkészi fogadóórák** tekintetében: dr. Blázy Árpádné hétfőn és csütörtökön 10 és 12 óra között, dr. Blázy Árpád kedd és szerda délelőtt 10 és 12 óra között, Gáncs Tamás pedig szerdán 17 és 19 óra, valamint pénteken 10 és 12 óra között várja a kedves testvéreket a lelkészi hivatalba.

♦ Október 21-én lesz **templomunk felszentelésének 85. évfordulója**, melyre vendégek érkeznek erdélyi és finn testvérgyülekezeteinkből (l. meghívó).

Éves cserkészprogram (2013–2014)

szeptember 29. 15.30 órától
évkezdő csapatdélután

október 27.
istentisztelet a várban

november 8–10.
őszki portya

december 14.
téli túra

február 14. 16 órától
farsang

február 24. 17 órától
cserkészgála

március 14.
számháború

március 16.
istentisztelet a várban

április 12.
családos kirándulás

május 23–25.
tavaszi portya és próba

július 11–16.
kiscserkész tábor

július 11–21.
cserkész tábor

Gyülekezeti alkalmaink (2013/14)

Gyermekalkalmak

CSALÁDI ISTENTISZTELETEK: a tanév során – hó 1. vasárnap 9.30. *Gáncs Tamás*
GYERMEKBIBLIAKÖR: hó 1. vasárnapjának kivételével vasárnap 10.30, három korcsoportban az alagsorban. *Gybk munkatársak*

GYERMEK-ISTENTISZTELETEK: karácsony, húsvét, pünkösd első napján 10.30, az istentisztelettel párhuzamosan a gyülekezeti teremben. *Lelkészek*

Hittanórák

GYÜLEKEZETI HITTAN:

Bocskai út: péntek 16.15, *Gáncs Tamás*
és *Bedecs Réka*

KONFIRMÁCIÓI ELŐKÉSZÍTŐ:

hétfő 17.00, *Blázy Árpádné*

ÓVODAI HITTAN: Siroki úti óvoda:

péntek 9.30, *Blázy Árpádné*

ÁLTALÁNOS ISKOLAI HITTANOK:

- ♦ *Ádám J. Fennt. Gyak. Iskola:*
péntek 12.00, *Blázy Árpád*
péntek 13.00, *Blázy Árpád*
péntek 14.00, *Bedecs Réka*
- ♦ *Bethlen Gábor Ált. Iskola és Újreál Gimnázium:*
csütörtök 9.00, *Gáncs Tamás*
csütörtök 9.00, *Bedecs Réka*
csütörtök 10.00, *Bedecs Réka*

♦ *Bocskai István Ált. Iskola:*
hétfő 12.00, *Bedecs Réka*
péntek 9.00, *Bedecs Réka*

♦ *Farkasréti Ált. Iskola:*
csütörtök 12.50, *Bedecs Réka*

♦ *Gárdonyi G. Ált. Iskola:*
csütörtök 12.50, *Gáncs Tamás*
péntek 12.50, *Gáncs Tamás*

♦ *Bárdos L. Ált. Iskola és Gimnázium:*
kedd (5. o.) 13.00, *Blázy Árpádné*
péntek (1.o.) 12.50, *Blázy Árpádné*

GIMNÁZIUMI HITTANOK:

- ♦ *Szent Margit Gimnázium:*
megbeszélés szerint, *Blázy Árpádné*
- ♦ *Szent Imre Gimnázium:*
kedd 12.50, *Blázy Árpád*
péntek 9.50, *Blázy Árpád*

Cserkészzet

- ♦ *Sas órs (16-18 éves fiúk):* kedd (kéthetente) 18.00-19.30, *Bence Győző*
- ♦ *Pitypang órs (16-18 éves lányok):* előzetes megbeszélés szerint, *Konkoly Csenge*
- ♦ *Kullancs órs (13-16 éves fiúk):* előzetes megbeszélés szerint, *Szilágyi Szabolcs*

- ♦ *Vadgesztenye órs (11-13 éves lányok):* hétfő 18.00-19.00, *Bence Kata*
- ♦ *Királykobra órs (11-13 éves fiúk):* hétfő 17.00-18.30, *Budavár, Bence Zsolt*
- ♦ *Cseresznye órs (9-11 éves lányok):* egyeztetés alatt, *Budavár, Végh Anna*

♦ Pingvin órs (8-10 éves fiúk): kedd 17.20-18.20, *Harmati Béla*

♦ Borsó órs (8-10 éves lányok): szerda 17.30-19.00, *Végh Júlia*

♦ Citrom órs (7-9 éves lányok): szerda 16.30-18.00, Budavár, *Sagáth Anna*

Ifjúsági alkalmak

KISIFI: csütörtök 17.00, gyülekezeti terem, *Blázy Árpádné*

NAGYIFI: csütörtök 18.00, gyülekezeti terem, *Gáncs Tamás*

SENIOR IFI: csütörtök 19.30, gyülekezeti terem – kéthetente, *Gáncs Tamás*

FIATAL FELNŐTTEK ALKALMA (FIFA): hó első hétfő 19.00, gyülekezeti terem, *Blázy Árpád*

SZÍNJÁTSZÓ KÖR: hétfő 19.00, tanács-terem, *Schermann Sándor*

Bibliaórák

NYUGDÍJASOK BIBLIAÓRÁJA: hétfő 10.00, gyülekezeti terem. *Blázy Árpádné és a lelkészek*

GYÜLEKEZETI BIBLIAISKOLA: szerda 16.45, gyülekezeti terem. *Blázy Árpád*

KÖZÉPKÖR: hó 2. péntek 19.00, tanács-terem. *Gáncs Tamás*

KISMAMAKÖR: hó 2. kedd 10.00–12.00, alagsori gyülekezeti terem. *Blázy Árpádné*

Zenei alkalmaink

ZENEKARI PRÓBA: szerda 19.30, tanács-terem, *Bence Gábor*

ÉNEKKARI PRÓBA: csütörtök 19.00, tanács-terem, *Bence Gábor*

Egyéb havonkénti alkalmak

ISTENTISZTELETI FELOLVASÓK ALKALMA (IFA): hó utolsó péntek 18.30, iroda, *Blázy Árpád*

IMAKÖZÖSSÉG: hó 1. csütörtök 19.00, gyülekezeti terem és vasárnaponként 10.00, Ordass iroda, *Győriné dr. Drenyovszky Irén és a lelkészek*

NŐI KÖR: hó 3. hétfő 19:00, gyülekezeti terem, *Blázy Árpádné*

SZERETETVENDÉGSÉG: októbertől áprilisig hó 1. szombat 16.30, tanács-terem, *Gáncs Tamás és Blázy Árpádné*

DIAKÓNIAI KÖZÖSSÉG: szeretetvendégségek előtt 15.30, gyülekezeti terem, *Mády Rezsőné, Missura Tiborné és Blázy Árpádné*

KÉZIMUNKAKÖR: megbeszélés szerint, gyülekezeti terem, *Blázy Árpádné*

Egyéb alkalmak:

FIATAL HÁZASOK KÖRE: negyedévente, gyülekezeti terem, *Blázy Árpádné*

ÁDVENTI DÉLUTÁN: advent 1. vasárnapját megelőző szombat 16.00–18.00, alagsori gyülekezeti terem, *Blázy Árpádné, Gáncs Tamás*

FARSANGI EGYÜTTLÉT: böjti időszak, megbeszélés szerint. *Cserkészek*

HÚSVÉTI KÉZMŰVESDÉLUTÁN: virágvasárnapot megelőző péntek 16.00–18.00, alagsori helyiségek, *Gáncs Tamás és Blázy Árpádné*

KATECHETIKAI BIZOTTSÁG MEGBESZÉLÉSE: negyedévente, *Gáncs Tamás*

Az alagsori helyiségek (gyülekezeti terem, klub) a Magyar István utca felől közelíthetők meg, a tanácsterem a Bocskai út felől.

Hivatali rend

A lelkészi hivatal nyitva tartása:

Hétfő–péntek 9–13 óra,

Szerda 17–19 óra

Lelkészek beosztása:

Gáncs Tamás: szerda 17–19 óra, péntek 10–12 óra

Blázy Árpád: kedd 10-12 óra, szerda 10-12 óra

Blázy Árpádné: hétfő 10–12 óra, csütörtök 10–12 óra

Fraknó utcai szeretetszolgálat: Fraknó u. 32., tel.: 203-8365

Kedd 14–17 óra között

Telefonszámok

Lelkészi hivatal.....20/824-2907; 1/361-2159

Gáncs Tamás igazgató lelkész.....20/824-3703

Blázy Árpád parókus lelkész.....70/571-1685; 1/385-0244

Blázy Árpádné másodlelkész.....70/540-4340

Schulek Mátyás diakónus lelkész20/824-5000

Bence Gábor kántor, karnagy20/824-4524

Pál Diana kántor..... a lelkészi hivatalon keresztül

Sutyinszki Katalin egyházi.....20/824-2125

Imádkozzunk!

Urunk, Istenünk! A gyülekezet új parókusának beiktatásakor imádkozunk azért, hogy ő minden gyülekezeti tag lelkipásztora lehessen. Áldd meg őt és szeretteit gazdagon, hogy mindig legyen bennük elég szeretet, türelem és főképpen beléd vetett hit. Könyörgünk azért is, hogy őt a gyülekezet minden tagja örömmel és nyitott szívvel fogadja. Tudjuk, hogy csak oda küldesz áldást, ahol a testvérek egyetértésben élnek. Ezért bocsásd meg a távolabbi és közelebbi múlt minden pártoskodását és békétlenségét. Add, hogy napról napra közelebb kerüljünk hozzád és ennek következtében egymáshoz is. Teremtsd meg azt a szép és gyönyörűséges kegyelmi állapotot, ahol bőségesen folyhat az olaj, mint Áron szakállára, és a mi Hermonunkra is leszállhat kegyelmed harmatja.

Urunk, egymásra bízol bennünket. Ha egymástól elkülönülünk, akkor vesszőszál-életünket összetörhetik a kísértések, de ha egy kötegben vagyunk, akkor nem roppanhatnak szét bennünket.

Köszönjük mindazok szolgálatát, akik korábban lelkészei voltak a kelenföldi evangélikusoknak, és ma különösen azokért imádkozunk, akik most végzik az ültetés vagy az öntözés szolgálatát.

Mivel azonban csakis Te adod a növekedést, ezért Téged illet dicséret és hálaadás most és mindörökké. Ámen.

FABINY TAMÁS PÜSPÖK

(Elhangzott 2013. augusztus 25-én, Gáncs Tamás iktatásakor a kelenföldi evangélikus templomban.)

KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

A Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség
ingyenes lapja

1114 Budapest, Bocskai út 10., kelenfold@lutheran.hu, <http://kelenfold.lutheran.hu>

Fent vagyunk a Facebookon: Kelenföldi Evangélikus Gyülekezet

Szerkesztőség: Blázy Árpád, Gáncs Tamás, Harmati Béláné, Ittzés-Venásch Eszter, Mády Erzsébet, Szabó Kinga

Szerkesztőségi ügyekben kereshető: Mády Erzsébet 20/824-5296, tubbantyu@gmail.com

Megjelent 1300 példányban. Egy példány előállítási költsége 80 forint. A lap készítéséhez adományokat elfogadunk, melyeket a templomi perselybe kérünk betenni.

Felelős kiadó: Gáncs Tamás. Tördelés: Ecsedi Klára

Nyomdai kivitelezés: Vareg Produkció (www.vareg.hu). Felelős vezető: Egyed Márton